

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6:50
za en mesec " " 2:20

V upravnishtvu:

za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1:70

Za pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod iz dvorišča nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod

Upravištvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. Upraviškega telefona št. 188.

Inserati:

Enostop. petivrst (72 mm):
za enkrat 13 h
za dvakrat 11
za trikrat 9
za več kot trikrat 8
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja

vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Strategična obramba Trsta.

V zadnjem snopiču »Avstrijskega Obzorika« je V. dr. Nord objavil naslednji zanimivi članek:

Na severovzhodni meji se Avstriji ni treba bati ruskega napada. Zato je Avstrija obrnila svojo pozornost na jugozapadno mejo. Sicer so zadnji čas med Avstrijo in Italijo razmere prijateljske, vendar pa je živo čustvo preteče nevarnosti od te strani ob Adriji in Alpah, od Soče do Brente.

Italija prav nič ne skriva, da hoče pomnožiti svojo obrambno moč na suhem in na morju. Resen politik tudi ne najde nič čudnega, ako si mlada in napredujoča Italija hoče zavarovati svoje meje, kakor to zahteva doba narodnostne ideje.

Dočim pa italijanski parlament dovoljuje stotine milijonov za vojaške namene, zavaruje Avstrija svoje meje le polagoma, skoraj prisiljena. Italija gradi pri Benetkah močno zavišeno in oporo za svoje brodovje na Adriji. Za vojno pristanišče v Benetkah. Ankoni in Brindisiju bode Italija porabila do 30 milijonov. Neki italijanski list je pisal nedavno, da se pač trudi Avstrija vzgojiti vojake, kakor so izvršni italijanski vojaški hribovlazci; toda težišče vojaških operacij ne bode v planinah ampak ob Adriji. Italija si napravi tudi štacijo za torpede v Maranu, komaj deset kilometrov od avstrijske meje.

Na suhem je bila Avstrija še vedno zmagovita proti Italiji, na morju pa italijanska mornarica daleč presega avstrijsko. Čudo, ki se je zgodilo pri Visu leta 1866, se ne ponavlja. Razmerje mornaric je danes za Avstrijo še neugodnejše kot leta 1866. Pri Visu je bilo razmerje med avstrijsko in italijansko mornarico 3:4, danes je 1:3. Za bodočih 12 let ima italijanska mornarica za nove priprave 1735 milijonov lir v proračunu. Ko bi Avstrija hotela storiti enak korak, morala bi podvojiti proračun za mornarico.

Iz tega je razvidno, da bi za slučaj vojske avstrijska mornarica morala biti v defenzivi. Spretno vodstvo križark in torpedovk bi še uspešno branilo dalmatinsko obrežje, toda Trst je danes nezavarovan. Tržaško pristanišče, ki je zadnja leta jako napredovalo, je nevarnosti najbolj izpostavljena in najmanj zavarovana točka na avstrijskem jugu. Na Trst tudi v prvi vrsti preže italijanski neodrešenci. Druga železniška zveza Trsta z ostalo Avstrijo in Nemčijo bode še povzdignila trgovsko in vojaško važnost Trsta za svetovni promet. Nemški izvoz na vzhod, Indijo in Vzhodno Azijo si preko Trsta prihrani najmanj 20 dni vožnje. S tega stališča tudi vsenemški agitatorji označujejo Trst kot Hamburg ob Adriji.

Nova železnica bode povzdignila tudi strateški pomen Trsta. Prva naloga močnejše italijanske mornarice bi bila, da se polasti Trsta ter s topovi omogoči tudi izkrcanje

vanje vojakov, ki bi zasedli tržaško križišče železnic. Na raznih krajih more italijanska mornarica v tržaški zaliv; 6 točk je blizu skupaj, ostali dve pa sta Koper in Piran, koder bi prebivalstvo sprejelo Italijane kot »prijatelje«. Pa tudi na suhem bi Avstrija z največjo težavo branila Trst proti italijanski mornarici. Trst je lena točka avstrijske brambene črte na jugozapadu. Ako bi Italijani zasedli to točko in odrinili levo avstrijsko krilo, bila bi v nevarnosti tudi sicer zmagovita avstrijska armada v Gornji Italiji.

Iz tega sledi, da mora Avstrija Trst zavarovati. Ker pa je Avstrija porabila ogromne vsote za gališke trdnjave, bi težko v Trstu napravila moderno vojno pristanišče. Z naspisi pa tudi ne sme zagraditi vedno rastočega trgovskega mesta. Vendar pa se more Trst zavarovati s primerno nizkimi stroški. Že trideset let leži v arhivih načrt, da se v črti Grače-Punta Salvore zgradi štirje močni forti, ki bi zabranili vhod v tržaški zaliv vsaki sovražni mornarici. Dva taka forta bi svedela mogli zgraditi na otokih, ki bi se šele napravili na podlagi morskih tal. Morje je tukaj globoko 19 do 21 metrov, tla so ugodna in kamna je več kot dovolj ob istrskem obrežju. Kakor je izračunal inženir Böhmhes, znašali bi stroški kvečjemu 168 K za štirjaški meter. Ako bi ta dva forta imela oklopne stolpe ter imela naprave tudi za torpede, potem bi nobena mornarica sveta ne mogla blizu Trsta. Za večjo varnost bi se v slučaju vojske med fortoma zasidrale še stare ladje kot oklopne baterije.

Pa tudi za avstrijsko mornarico bi bila taka obramba Trsta velike koristi. Ko bi se avstrijska mornarica morala umakniti premoči italijanski v Pulj, bila bi tudi zaprta, kakor ruska v Port Arturju. V tržaškem zalivu pa bi je ne dosegli največji italijanski topovi. General Herman, ki je napravil ta načrt, je že davno mrtev. Dokler je živel, je še živel ta ideja. Po njegovi smrti pa se je uresničila ta ideja na Francoskem in Angleškem. V Cherbourgu so napravili tak otok za fort; temelj mu je 18 metrov pod morsko globino. Fort ima skladišče in malo pristanišče za oklopnico in pet torpedovk. Tako je pristanišče z arzenalom in vojnimi ladjami zavarovano proti morski strani. Isto so napravili Angličje v Portsmouthu. Še ugodnejše pa so razmere v Trstu za tak fort. Avstrija naj torej ne zamudi časa. Zavaruje naj Trst, ker s tem zapre vrata tudi agitaciji irredente.

Cesarske vaje na Koroškem.

Celovec, 2. sept. 1907.

Danes so došle vojaške čete na določene jim izhodne manevrske točke. Vojaki so zdaj v vojni oskrbi in imajo povišano število eksercičnih patron. Inomoški armadni zbor je zase-

del svoje postojanke med Beljakom in Špitallom, graški armadni zbor pa med Volšpergom in Spodnjim Dravogradom. Glavni stanovališči obeh armadnih korov sta enako sestavljeni in imata oddelek generalnega štaba, ki ima poleg načelnika več častnikov generalnega štaba, enega častnika ženijskega štaba, enega manipulacijskega častnika in pa potrebne pisarje. Vodstvu generalnega štaba so podrejeni poročevalci in sicer osebni adjutant, ordonančni častniki, prostovoljni avtomobilni zbor, motorni kolesarji, navadni kolesarji, trenski častnik za avtomobilne agente, poveljniki brzojavstva, vojnega orožništva, vojne pošte, krajevni poveljnik, proviantni častnik itd. Nadalje so pri poveljništvu še intendantca, pomožni organi za pionirski tren in za sanitetne zadeve. Divizijska poveljništva so podobno sestavljena, seveda je pa manjše število poročevalcev.

Cesarskih vaj se baje pri inomoškem armadnem zboru ne udeležijo alpske čete. Inomoški armadni zbor obstoji iz 8. inomoške pehotne divizije, ki obstoji iz 15. pehot. brigade v Inomostu in pa iz 16. pehotne brigade v Tridentu, nadalje iz 3. linške pehotne divizije s pehotnimi brigadama v Lincu in v Solnogradu, nadalje so prideli inomoškemu armadnemu zboru 44. deželnoobrambovsko pehotno divizijo v Inomostu in sicer le 87. deželnoobrambovska linška pehotna brigada.

Pri graškem armadnem zboru se udeležijo vaj 6. graška pehotna divizija in sicer 11. graška pehotna brigada, nadalje 12. celovška pehotna brigada. Nadalje se udeležijo vaj ljubljanske 28. pehotna divizija s 55. tržaško in 56. ljubljansko pehotno brigado ter s 3. artiljerijsko graško brigado in pa 43. graška in 44. ljubljanska deželnoobrambovska brigada.

V Beljak je došel poveljnik inomoškega armadnega zbora nadvojvoda Evgen s spremstvom v avtomobilu danes ob triletrtu na 11. dopoludne. Ostal je v hotelu »Post«. Pozdravili so ga beljaški župan, hotelir in pa višji častniki, ki so že navzoči v Beljaku. Mesto so okrasili ob tej priliki z zastavami. Nadvojvodi so se poklonili dopoludne načelniki beljaških oblasti in uradov. Glavno stanovišče je v hotelu »Meran«. V soboto so došli v Beljak tirolski deželni strelci na konjih. Včeraj so došli v Beljak drugi pionirski bataljon iz Linca, vojni poštni, telefonski in brzojavni oddelek, kakor tudi vojaški stanoviščniki raznih polkov. Ob 9. uri dopoludne je prikorakal v Beljak pehotni polk št. 58 in nato 1. tirolski polk cesarskih lovecev. Čete so defilirale pred divizionarjem in se nato podale v svoja stanovanja. V Zgornji Beli so nastanili 6. dragonski polk, 2. polk cesarskih lovecev so nastanili severno od Drave. Artiljerija se nastani v beljaških okoliških vaseh. Pionirji imajo 14 pontonskih voz. V Beljaku pričakujejo deželnoobrambovska polka št. 2 in 21 in pa pešpolk št.

18. Jutri se odpošljejo poliske straže. Čete odkorakajo na vaje v sredo.

Graška 6. pehotna divizija, ki ji zapoveduje podmaršal pl. Marsch, stanuje že nekaj dni v Pliberku in okolici. Vadili so do 31. avgusta proti 22. deželnoobrambovski pehotni diviziji, ki je bila koncentrirana v Velikovu in v okolici in ji je poveljeval podmaršal pl. Hortsten.

V St. Vidu ob Glini postaja jako živahno. Dohajajo že vojaški stanoviščniki, ki pripravljajo stanovanja. V nedeljo je došlo 200 mož železniškega in brzojavnega polka. V ponedeljek so odrinili proti Gospe Sveti. V okolici in v mestu je vse polno vojnih orožnikov, ki stražijo železniške proge. V torek sprejmejo slovesno na kolodvoru nadvojvoda Franc Ferdinanda, ki se pripelje ob 8. uri 20 minut zjutraj. Župan je izdal okrožnico, ki pozivlja prebivalstvo, naj nastopa prijazno z vojaštvom in naj prodaja živila po zmernih cenah.

Vojno stanje med obema armadama se prične 3. septembra ob 7. uri zjutraj, dasi se prične prave vaje šele 4. t. m. Torek porabita nasprotni si armadi za poizvedovalno službo po patroljah in detašmajih. Včrna čet bo pa počivala. Od 4. septembra nadalje do koncem vaj se vrše vaje tako, kakor v vojski. Ure začetka vaj ne bodo naznanili in tudi ne, kdaj prenehajo z vajo. Ko trčita skupaj obe armadi, bo trajal boj najbrže ponoči in po dnevi kakor v pravi vojski. Da bodo vojaki zelo trpeli, je umevno. A tudi voditelji vaj bodo imeli naporno delo. Ker bodo čete neprestano v boju in se bodo premikale podnevi in ponoči, bo moralo biti vodstvo vedno na nogah.

Na kmetih v Rusiji.

(Dopis »Slovencu«.)

K r a k o v, 31. avgusta.

Zanimalo vas bo, kako kaj izgleda v Rusiji po širni deželi, odkoder prihajajo v javnost skoro samo nasprotujoče si vesti. Dober poznavalec Rusije, ki je tudi tukaj znan, je o tem poročal v »Neue Zürcher Zeitung«, iz katere za vas posnemam najbolj karakteristične stvari.

Kako izgleda na deželi med kmeti, v ljudstvu? Nazunaj je vse mirno, saj v političnem oziru vlada popolna topost, apatičnost in mrtvilo, le »Zveza pravih ruskih ljudi« napolnjuje s svojo grdo in nevarno gonjo liste in javnost. Revolucionarna agitacija pa se skriva v globini ljudski, ruje pod zemljo, kakor pravi ruski jezik. Ta mir je tembolj čuden, ker se že septembra meseca začnejo volitve za tretjo, morda zadnjo ustavno dumo. Dočim se na dvoru odigravajo intrige, med ljudstvom pa razširja revolucija, je vprašanje konstitucionalnega zastopstva Rusije skoroda neaktualno gotovo slabo znamenje za političsko zrelost in

LISTEK.

Baskervillski pes.

Roman. — Angleški spisal Conan Doyle.

(Dalje.)

»Ali hočete reči s tem, da se želita vi in vaša žena posloviti?«

»Samo, če vam je popolnoma prav tako, gospod!«

»Ali vaša družina je bila že v več rodovih pri nas, ali ne? Zelo bi mi bilo žal, če bi moral začeti svojo naselitev v tem kraju s tem, da bi razdrl tako staro zvezo.«

Zdelo se mi je, kot da se je pokazalo v potezah hišnika ganjenje.

»Istotako čutim, gospod, in moja žena tudi.« je odgovoril ta. »Ali, da govorim resnico, gospod, bila sva zelo navezana na Sir Charlesa; njegova smrt naju je zadela zelo hudo in od tedaj vzbuja ta okolica v nama le bridke spomine. Bojim se, da ne bo nikdar več veselja za naju, dokler sva na Baskerville Hallu.«

»Toda kaj nameravate?«

»Ne dvomim, gospod, da se nama bo posrečilo začeti kako malo kupčijo. Sir Charlesova radodarnost nama je dala sredstev. In zdaj, gospoda, bo pač najboljšo, če vama pokažem sobe?«

Prav pod stropom je bila napravljena krog in krog dvorane širokagalerija z lepo ograjo; dvoje stopnišč je vodilo do nje. Od tega središča sta peljala dva dolga hodnika k

vsem sobam po celi dolžini poslopja. Moja soba je bila na isti strani, kakor Sir Henryjeva, skoro vrata ob vratih. Te sobe so bile očitno mnogo modernejše, kakor srednji del poslopja, in njihove svetle preproge in množica gorečih sveč so nekoliko izgnale mračnost, ki se je polastila mojega duha pri prihodu.

Jedilnica, v katero se je prišlo iz dvorane, je bila pa zopet turobna in mračna. Dolga soba, na koncu nekoliko vzvišena, kjer je družina obedovala; ena stopnišča je peljala v nižji, za služinčad določeni del sobe. Na enem koncu se je nahajala nekako v sredini stene galerija, prostor za potujoče pevce. Od starosti otemnela bruna so nosila nad našimi glavami okajeni strop. Razsvetljena od gorečih bakelj, napolnjena s pisanimi barvami srednjeveškega pirovanja, morda dvorana še ni tako slabo izgledala. Sedaj sta pa sedela v širnem prostoru v medli svetlobi namizne svetilke dva gospoda v črnih frakih in tu je postal glas šepetajoč in duh je obšla melanholija. Cela vrsta slik prednikov v vseh mogočih nošah, od vitevov izza junaških časov Elizabetinih do Dandyja, iz krogov princa regenta, je gledala na naju in nama povečevala nekako tesnobo, ki se naju je polasčala, s svojo tiho družbo. Govorila sva malo in jaz za svojo osebo sem bil kaj vesel, da je bila večerja kmalu končana in da sva mogla iti v moderno opremljeno biljardno sobo kadit vsak eno svačico.

»To pa res ni prav nič vesela hiša,« je začel Sir Henry. »Mislim, da se bo počasi že dalo privaditi, ali v tem trenutku sem pa res kar nekako zmešan. Ne čudim se, da je postal moj stric nekako čudaški, ko je stanoval po-

polnoma sam v tej hiši. . . . No, če vam je prav, pa pojdiva danes zgodaj v posteljo; morda bo vendar v jutranjem svitu kaj veselejše.«

Predno sem se vlegel, sem odgnril okno in sem gledal nekoliko v noč. Videlo se je na tratu pred glavnim vhodom. V ozadju sta šumeli dve skupini dreves in sta se zibali v nočni sapi. Polmesec je pogledal skozi odprtino hitro se podečih oblakov. V njegovem mrzlem svitu sem videl za drevjem razvaljene pečine in dolg, nizek lok melanholičnega morja. Zopet sem zagnil okno. Ta zadnji vtisek je bil popolnoma primeren mojim sedanjim čutilom.

In še ni bil zadnji vtisek. Bil sem truden, ali kljub temu nisem mogel spati; nemirno sem se premetaval z ene strani na drugo in sem si želzel spanja, ki pa ni hotelo priti. V daljavi je bila ura vsako četrtinko, sicer je vladala grobna tišina nad hišo. Kar je naenkrat priplaval iz te tihothe na moje uho glas — jasen, razločen glas. Bil je ženski jok, premagani, polzadušeni plač ženske, ki jo muči huda bol. Vsedel sem se na posteljo in sem napeto poslušal. Glas ni mogel priti od daleč. Prav gotovo je prišel iz hiše same. Kake pol ure sem še napenjal vse živce, ali ni bilo slišati drugega, kakor ura in pa šepetanje vetra z bršljanom zunaj na steni.

Sedmo poglavje.

Lepo sveže jutro prihodnjega dne je popravilo žalostni prvi vtisek na Baskerville Hallu. Ko sva sedela s Sir Henryjem pri zajutruku, je bila solnčna svetloba skozi visoka obokana okna in je od grbov, ki so bili naslikani na steklo, pisano pobarvala tla in ste-

ne. Temno leseno pohištvo je žarelo v zlatih žarkih, kakor bron in komaj sva si mogla misliti, da je to ista soba, ki je sinoči tako mračno vplivala na naju.

»Zdi se mi, da sva bila sama kriva, ne hiša!« je rekel baronet. »Bila sva trudna in vsa premrazena, zato se nama je zdela hiša tako pustna. Zdaj sva sveža in čila in tudi hiša je vesela.«

»In vendar ni bilo vse le najina domišljija,« sem odgovoril jaz. »Ali niste slišali nekoga — mislim, da je bila ženska — plakati po noči?«

»To je čudno, kar pravite! Zdelo se mi je namreč, ko sem na pol zaspal, da sem slišal nekaj takega. Čakal sem precej dolgo, a ničesar več ni bilo slišati; mislil sem torej, da so bile samo sanje.«

»Jaz sem pa slišal čisto natančno in sem prepričan, da je bil ženski jok.«

»Hitro morava kaj poizvedeti o tem.« Pozvonil je in vprašal Barrymoreja, če nama vé stvar pojasniti. Zazdlo se mi je, da so postale blede poteze hišnikove še za eno njanso bledeje, ko je slišal svojega gospoda to vprašati.

»Le dve ženski sta v hiši, gospod,« je odgovoril. »Ena je dekla, ki spi v prednjem krilu hiše; druga je pa moja žena in gotovo vem, da od te niso mogli priti oni glasovi.«

Njegove besede pa so bile laž. Kajti slučajno sem srečal po zajutruku gospo Barrymorejevo na dolgem hodniku, kjer ji je solnce z vso svetlobo oblikovalo lice. Bila je velika žena z izrazom ravnodušnosti na surovo izklesanih potezah in s trdo stisnjenimi, resnimi usti. Njene oči so jo pa izdajale; bile so rdeče in so me gledale iz zabuhlih trepalnic. Torej je

izobrazbo ljudstva. Sicer pa kmet sedaj nima časa za politiko, žetev je namreč letos povoljna in kmet ima dosti opravila, kar mu iz glave prežene vse druge muhe.

Dopisnik »N. Z. Ztg.«, ki je upravnik velikega posestva v Rusiji pa nadalje opisuje, kaj se za tem sumljivim mirom skriva. Od vlade napovedano vojno stanje ni to, kar vzemirja, kajti ponekod to stanje precej koristi javni varnosti — nekaj drugega je, kar tlači Rusijo kakor gnusna mora, namreč neka meščanska vojska — boj vseh proti vsem. Najprej čuti to veleposestnik. Dopisnik pripoveduje, kako mora posestvo zavarovati vsak večer pred roparskimi tolpani in plenečimi kmeti s Čerkesi, ki so še edini zvesti in zanesljivi element, dasiravno so mohamedanci. Ako kak nastavljenec delavca ali kmeta na podu kaj posvari, mu zapretijo s smrtjo. Na poljih je treba polovico več uradnikov in stražnikov kot preje, kajti ropi in nasilja so na kmetih postala najnavadnejša stvar na svetu.

Toda motil bi se, kdor bi mislil, da se vse to obrača iz političnosocialnih vzrokov zgolj proti veleposestniku. Prvotno je že to bilo, a zdaj so se razmere izpremenile in se drugače razvile. Kmet divja proti kmetu. Na vaseh se je razvilo čisto navadno, skrajno teroristično roparstvo. Vsak hoče žeti, kar ni sejal. Veleposestnik je kolikortoliko bolj varen, kajti on vzdržuje lahko straže, katerih se bande vendarle boje. Drugače kmet. Koliko je kmetov, ki so pridelali sami le tri hektarje žita, a imajo osem do deset hektarjev v svoji shrambi. Vse jih pozna, te kmete, ki kmeta sobrata oropajo. Nedavno se je zgodil sledeči slučaj. Stari, častitljivi kmet gre zgodaj jutraj pogledat na svojo njivo, ki leži daleč izven vasi. Pride in zagleda dva mladeniča, ki nalagata na voz ječmen, drugi voz pa stoji zraven že naložen in pripravljen, da se odpelje. »No, mladeniča, kaj pa delata?« vpraša kmetič. — »Saj vidiš, ječmen nalagava.« — »Čegava pa sta?« — »Čegava neki: sama svoja!« — »Tako; in ječmen?« — »Kar vzameva, to je naše.« — »Pa to je moja njiva in jaz sem jo obdelal.« — »Bo že tako.« — »Potem bosta pa ječmen k meni zapeljala, kaj ne?« — »Kaj še! Časi tlake so že davno minuli.« — »Moj ječmen pa znata krasti?« — »Kaj še, samo jemljeva, ki je Bog dal rasti. In veš kaj, stavec? Da ne boš okolu raztrobil, da je ječmen tvoj, saj veš, kaj te potem čaka.«

Tako daleč je prišlo v silnem carstvu.

AVSTRIJSKI DRŽAVNIK O NAGODBI.

Važna izjava.

Budimpešta, 3. sept. »Az Ujsag« priobčuje pogovor nekega svojega dopisnika z nekim avstrijskim državnikom o nagodbi. Avstrijski državnik je izjavil, da se na Ogrskem zelo motijo, ako menijo, da bo Avstrija vprašanje o nagodbi ločila od vprašanja o kvoti in skupni banki. Avstrijska vlada stoji na stališču, da je donesek Ogrske k skupnim izdatkom prenehanje in da ga treba na ta ali oni način zvišati. Tudi treba določiti, do kdaj in pod katerimi pogoji bodi banka skupna. To pa se ne dá rešiti ločeno od nagodbe. Avstrijska vlada bo morala parlamentu vsaj namigniti, kaj hoče v tem vprašanju ukreniti. Avstrijska vlada v očigled velikemu odporu, ki bo izbruhnil na Ogrskem, ako se zahteva povišanje kvote, preišči, kako bi se kvota na indirektni način zvišala. Ločijo naj se carinski dohodki in vsaka država naj jih sama pobira in zase porabi, kvota razmerje bi pa potem lahko ostalo isto kot sedaj. Seveda bo treba, da parlament to dovoli.

NEMŠKI AGRARCI.

Praga, 3. sept. Izvrševalni odbor nemške agrarne stranke je v svoji številno ob-

ona jokala preteklo noč; in če je bilo temu tako, tedaj je moral njen mož to vedeti. Vendar si je pa upal govoriti laž, ki se je tako lahko odkrila. Zakaj? In zakaj je ona tako bridko jokala? Je že obdajala tega lepega, bledega črnobradatega moža skrivnostna atmosfera. Prvi je dobil Sir Charlesa mrtvega; le na njegovih izpovedbah je temeljilo vse, kar smo vedeli o okolnosti smrti starega gospoda. — Morda je bil pa vendar Barrymore oni, ki sva ga videla s Holmesom v kočiji na Regent'ski cesti? Brada je bila že ista. Kakor ga je opisoval izvošček, je bil oni mož mnogo mlajši, ali pri takih opisih se človek kaj kmalu zmoti. Kako bi mogel priti v tej stvari do popolne gotovosti? Očividno mi je bilo treba najprej obiskati poštarja v Grimpenu in se prepričati, če je bila brzojavka izročena osebno Barrymoreju. Naj bo že odgovor tak ali tak, bom imel vsaj Holmesu kaj poročati.

Sir Henry je moral po zajutru urediti precej papirjev in tako je bil čas za moj izlet ugoden. Bil je prijeten sprehod štiri milje daleč. Hodil sem ob robu močvirja in sem prišel v starosti osivelo vas, v kateri sta se dvigali dve poslopji, gostilna in pa hiša dr. Mortimerja visoko nad nizke kočje. Poštar, ki je imel obenem štacuno, se je še popolnoma jasno spominjal brzojavke, in je rekel:

»Gotovo, gospod; brzojavko sem dal dostaviti natančno po naročilu gospodu Barrymoreju.«

»Kdo jo je dostavil?«

»Moj deček tukaj. James, saj si ti nesel pretekli teden brzojavko gospodu Barrymoreju v Hall, kaj ne?«

»Da, oče, jaz sem jo nesel.«

»Ali si jo oddal Barrymoreju samemu?« sem vprašal.

»Ne, bil je takrat ravno v podstrešju; torej je nisem mogel oddati njemu samemu, dal sem jo pa gospe Barrymorejevi in ona je obljubila, da bo nesla brzojavko takoj niemu.«

(Dalej.)

skani seji v debati zaradi češkega deželnega zbora prišel do sklepa, da ugovor proti eventualnemu volivnoreformnem načrtu ne bi bil umesten. Nemška agrarna stranka bo nasprotno to prilagodila, da izjavi, kako je potrebno varovati pri volivni reformi nemško posest. Soglasno se je sprejela resolucija, ki povdarja potrebo tesnega združenja nemških deželnozbornih poslancev. Kar se tiče preosnove ministrskega kabineta, želi nemška agrarna stranka, da ostani grof Auerperg v ministrstvu, proti slovanskemu strankarskemu ministru, ki naj bi to mesto zasedel, pa je nemška agrarna stranka z vso odločnostjo. Nemška agrarna stranka je sicer svobodomiseln — tako povdarja dalje izvrševalni odbor — je pa odločno proti vsakemu kulturnemu boju. Odbor se je nato bavil z nagodbo in izrazil željo, da bi se obenem s tem rešilo tudi vprašanje o dveletni vojaški službi. Agrarna stranka bo, kar se nagodbe tiče, vladno predlogo natančno proučila, v prvi vrsti gledala, ako so se varovali kmečki interesi, če pa nagodba temu stališču ne bo odgovarjala, jo brezpogojno odklonila ter se izjavila za popolno gospodarsko ločitev od Ogrske. Konečno se je sklenilo od vlade zahtevati, naj predlogo o splošnem starostnem zavarovanju čimprej parlamentu predloži.

POLJSKI SOCIALNI DEMOKRATI.

Lvov, 3. sept. Pod predsedstvom poslanca Hudeca se je tu vršila konferenca poljskih socialnih demokratov. Udeležila sta se konference tudi državnozborna poslanca Diamand in Wityk. Sklenila se je resolucija, ki povdarja, da delavci, ako se ne bo uvedla za galiski deželni zbor zares splošna in enaka volivna pravica, ne bodo samo demonstriali in prirejali ljudske shode, ampak se tudi lotili skrajnega sredstva, splošnega štrajka.

UMOR PERZIJSKEGA VELIKEGA VEZIRJA.

London, 2. sept. Velikega vezirja v Teheranu je umoril neki menjalec denarja, Abbas Ali iz Baku. Abbas Ali se je nato sam ustrelil, prej je pa ustrelil še nekega vojaka, ki ga je hotel prijeti. Morilec pripada perzijski revolucijski organizaciji.

ZAKON PROTI PONAREJANJU VIN.

Dunaj, 2. sept. Zakon proti ponarejanju vin stopi v veljavo 1. decembra t. l.

ČEŠKI DEŽELNI ZBOR.

Praga, 2. sept. »Politik« poroča, da je sklicanje češkega deželnega zbora na 16. september zagotovljeno.

NAGODBA.

Budimpešta, 2. sept. »Pester Lloyd« poroča z Dunaja, da se bodo nagodbene konference pričele 10. septembra v Budimpešti. Na obeh straneh da vlada težnja ustvariti kolikor mogoče trajno razmerje. Dasi negativni uspeh ni izključen, je od razsodnosti obeh vlad pričakovati pozitiven rezultat.

NEMŠKI DRŽAVNI IN PRUSKI DEŽELNI ZBOR.

(Poročilo »Slovenca«.)

Kolin, 1. sept. Nemški državni zbor se snide po vsej priliki 22. novembra, pruski deželni zbor pa komaj januarja prihodnjega leta, ker proračun še ni dogotovljen. V pruskem deželnem zboru pride najbrž na vrsto zakon o razlastitvi poljskih zemljišč.

MAROKO.

General Drude in njegovi vojaki.

»Gaulois« opise generala Drude, ki je zasedel Casablanca. Pravi, da je kolonialni vojak par excellence. Skoro celo svoje življenje je peživel pri zavvih in afriških polkih. Star je 54 let in se je bojeval v Tongkingu pod generalom Gallieni, potem pa v Dahomeju; tu je bil v bitki pri Adegu ranjen ter se je udeležil pohoda kolone, katera je vjela kralja Behanzina. V Alžiru se je udeležil več hudih pohodov v Saharo. Na Kitajskem se je boril pod generalom Baillondom in osvojil Pao-tingfu. Odlikoval se je v bitkah proti bokserjem. Je precej krut. Njegovi vojaki-domačini iz Alžira so Arabci, imenujejo jih: Goumiers. Goumiers so izvrstni borilci. Ne potrebujejo skoro nikoli taborišča, so vsak hip pripravljene za boj in vstanu prenesti najhujše štrapace. Pripadajo rodovom južno od Arana in opravljajo orožniško službo v Sahari. Ako izbruhnejo na alžirsko-maročanski meji konflikti z maroškiimi roparskimi rodovi, pošljejo Francozi nadnje svoje Goumiers. Ti vderejo v maroško ozemlje, plenijo, požigajo in vse pokoljejo. Oboroženi so z Lebelovo moderno puško, samokresom, sabljo, nožem in 250 patronami. Mnogi imajo redove in se z njimi zelo ponašajo. V puščavi ne jedo nič drugega, kakor kruh in semtertija fige in datelje. Kruh peko na poseben način. Testo zakopljejo namreč v pesek ter ga pokrijejo z velbdlovimi odpadki. Odpadki jamejo v vročini vreti in kruh je na ta način »spečen«. V Sahari jahajo na kameilah, v Casablanci pa imajo lahke, žilave konje. — Umevno je, da nekatere velevalisti niso prav zadovoljne s to »mednarodno policijo«.

Casablanca.

Casablanca, 2. sept. V okolici mesta ni sovražnih čet. Španske čete, ki so 500 metrov od maroških vrat oddaljene, so celo noč streljale na domačine-maroderje, ki se potikajo okolu mesta. Nekateri domačini pripovedujejo, da so jih fanatični rodovi prisilili, da so zagrabil za orožje.

Casablanca, 2. sept. »Matin« poroča v nasprotju z drugimi vestmi, da se okoli Casablance še vedno nahaja okoli 3000 mož sovražnih čet.

Novi sultan. — Stari sultan.

Pariz, 2. septembra. Novi sultan Muley Hafid pozivlja domačine v posebni proklamaciji, naj Francozov pred Casablancu ne napadajo; ako pa bodo Francozi prodirali v notranjo deželo, naj se pripravijo za boj. On sam bo vodil čete. Stari sultan Abd el Azis se pripravlja za odhod iz prestolnice Fes v Rabat.

Pristanišča. — Roparji.

Pariz, 2. sept. »Gaulois« poroča, da bodo pred 15. t. m. vsa maroška pristanišča dobila posadke. — Rodovi Ben Mansur so napadli v Msili osem trgovcev in jih nevarno ranili. Nato so pokradli dragocenosti in mnogo denarja.

ROOSEVELT UREDNIK.

Berolin, 3. septembra. »Berliner Tageblatt« poroča, da bo predsednik Roosevelt po preteku svoje funkcijske dobe prevzel uredništvo republičanske »New York Tribune«.

Dnevne novice.

× Obrtno - kreditna zadruga v Ljubljani registrovana zadruga z neomejeno zavezo, je vpisana. Deželna kot trgovska sodnija v Ljubljani je sicer vpis zavrnila, a višje deželno sodišče v Gradcu je priznalo, sestavljenemu od »Združne zveze v Ljubljani«, ugodilo in odredilo, da se vpiše »Obrtno-kreditna zadruga v Ljubljani« v združni register. Deželno sodišče v Ljubljani je odreklo vpis iz dveh razlogov: Prvi je samo stilističnega pomena, drugi pa je načelen. Vpis se je odrekel, ker stoji v pravilih, »da sme obrtno kreditna zadruga »zadruham« snovati sirovinska skladišča itd. in jim dajati tudi izposojila. Deželna sodnija pravi na to: »Ne da se iz tega besedila povzeti, katere zadruge so to, zlasti ne, če morejo biti članice »Obrtno-kreditne zadruge«. Ako se omenjeno dejanje ne omeji samo na zadruge članice, potem bi se tudi tu protizakonito ne pospeševalo gospodarstvo zgolj članov.« Proti temu ozkosrčnemu tolmačenju zakona pa je zavzelo višje deželno sodišče čisto nasprotno stališče, ki odgovarja združnemu duhu. Višja inštanca pravi namreč: »Brezdvomno je, da more biti zadruga članica druge zadruge, in tudi za Ob. kred. zadrugo ni to po § 4. združne pogodbe izključeno, ker govori ta paragraf o osebah sploh in ne le o fizičnih osebah.« Potrjeni namen zadruge se torej glasi: Obrtno kreditna zadruga v Ljubljani ima namen organizirati obrtni kredit in pospeševati korist svojih udov s tem, da: a) posameznim obrtnikom preskrbi cen osebni, blagovni in inkaso-kredit, sprejema od njih in od nečlanov hranilne vloge in vloge v tekočem računu, oskrbi informacije, opomine in inkase ter nudi izdatno brezplačno pravno varstvo; b) zadrugam osnuje sirovinska skladišča, prodajalnice, skupne delavnice s strojnimi obratom in zavode za oddajo delavne sile, ustanavlja nadalje bolniške starostne in invaliditetne blaginice ter nudi zadrugam izposojila v svrhu ustanovitve omejenih osnov končno s tem, da goji uvoz in izvoz.« Obrtno-kreditna zadruga v Ljubljani je gotovo vevležen zavod in pomeni velik napredek za naše obrtništvo. Želimo le, da se te nove zadruge obrtniki trdno oklenejo in jo visoko povzdignejo v korist svojemu stanu! Občni zbor se v kratkem naznani.

× Slavnosti desetletnice »Kat. slov. izobraževalnega in podpornega društva v Mengšu« in otvoritve »Društvenega doma« se udeležijo sledeča društva: Krščanska soc. zveza iz Ljubljane z zastavo, Kat. slov. izobraževalno društvo v Mekinjah s pevskim zborom, kat. društvo »Kamnik« iz Kamnika z zastavo in pevskim zborom, kat. izobraževalno društvo iz Rov z zastavo in tamburaškim zborom, kat. slov. izobraževalno društvo iz Doba z zastavo, kat. slov. in podporno društvo iz Domžal z zastavo, kat. slov. izobraževalno društvo iz Dobrepolj z zastavo. Bratska društva, ki se nameravajo te lepe slavnosti udeležiti, se vkladno prosijo, da se čimpreje zglasijo. Slavnost se vrši ob vsakem vremenu.

× Osebnosti. Za učitelja veronauka na gimnaziji v Kočevju je imenovan č. g. Franc Watzl. — Cesar je odklopal stražmojstra pri orožništvu v Ljubljani g. Friderika Praprotnika z zlatim zaslužnim križcem.

× Kanonično vmeščen je bil včeraj na župnijo Borovnica, č. g. Josip Juvanec, dosedanji župnik v Rakitni.

× Kolera na Ogrskem in v Galiciji. Na gališko-ogrski meji je v Toronyi zbolela ena oseba na kolero. Več kolere podobnih slučajev je naznanjenih iz Also Viso v marmaroškem komitatu. Na gališki meji so se izvršile vse varnostne navedbe. V Also Viso je kakor se poroča dodatno iz Budimpešte v teku dveh tednov obolelo na kolero 50 oseb, 20 pa že umrlo! Baie so jo zanesli rumunski delavci iz Rusije. Oblasti izvršujejo velike varnostne odredbe.

× Hrvaško italijanski spopadi. — Uporni vojak. Na Reki so se spopadli Hrvati, ki so prišli nazaj iz Voloske, z Italijani. Izzivali so se med seboj, žvižgali in metali kamenje. Baie so Hrvati iz samokresov streljali. Policija je morala streljati v zrak, da demonstrante splasi in razžene. 50 demonstrantov je zaprtih. Po mestu patrolira policija in vojaštvo. Policija je sistrjala licence za orožje. V Reko je došel en bataljon Jelačićevega polka. Baie bodo danes na Sušaku oznanili zasedno stanje. Včeraj je neki narednik stopil iz fronte in se je hotel Hrvatom pridružiti. Ko ga je častnik pozval, naj se vrne v vrsto, je častniku zapretel, nakar ga je naslednji s sabljo udaril po glavi in pustil odpeljati v zapor.

+ Kanali. Glasilo tržaškega pouličnega maha »Lavoratore«, si je, kakor znano, te

dni izmislilo strašen slučaj, da pade po duhovništvu. Socialnodemokratski list je hotel namreč posnemati akcijo svojih bratov v Italiji, kjer so naščuvali starostnost duhal na katoličane s povestmi o krvosramnih in demoničnoseksualnih dogodkih v Varazzu pri očetih salezijancih. Vse se je pa izkazalo za nesramno izmišljotino, kakoršne so zmogne le propale italijanske socialistične kanalijske, kolih domisljija je itak okužena od samih spolnih bolezni, tako da tudi na drugih ničesar drugega ne vidi. Laški tržaški socialni demokraciji se ne godi posebno dobro — njen terorizem odvrača od organizacije tudi že delavstvo, kar smo videli posebno zadnje nedelje, ko so bili rdečkarji od slovenskih delavcev pošteno nabiti. Da se torej polemajoč doneski za stranko blagajno pomnožijo, je »Lavoratore« pograbil s pravo virtuoznostjo slučaj nekega tržaškega otroka, kateri da je bil okužen v samostanu »častitih sester sv. Nazareta«. Kakor smo že včeraj pojasnili, je slučaj po vsej priliki čisto drugačen, kakor ga slika »Lavoratore« in celo »Piccolo«, ki se drugače zaleti v vsak talar, ako le more, ne izključuje možnosti, da je dotični otrok bil okužen od blenoragije že na domu pri starših, predno so ga pred kratkim dali v zavod v oskrbo. Sai je znano, kakšna nesnaga vlada med tržaškim prebivalstvom. Povrh tega je dekle spalo na domu z očetom skupaj v postelji, kjer se je boleznijo najlažje nalezlo. Zanimivo pa je to, da je »Lavoratore« pisal, kakor da bi bil dotični zavod »od Nazareta« duhovski ali redovniški zavod, kar pa ni res. Ženske, ki oskrbujejo »nazareško hišo«, niso redovnice in sploh s klerom ničesar opraviti nimajo; niti kapelice nimajo v hiši in noben duhovnik vanjo ne zahaja. — Da je »Narod« označil te žene za redovnice, je samoposebi umevno in si s tem ne belimo glave. — Zanimivo je namreč pri celi stvari nekaj drugega. »Piccolo« se ni hotel udeležiti gonje in se »Lavoratoru« pridružiti. Najbrž je judovski glasilo uvidelo, da si s tem ne bo zaslužilo nobenih lovov, kajti izgled iz Italije je pokazal, da so naposled bili blamirani »socialisti« in liberalci. Ne preiskujemo vzrokov, zakaj — »Piccolo« je odklonil udeležbo pri »protinazarenski« gonji in se je celo predznil objaviti intervju z voditelico zavoda, ki je opisala, kako je dotično dekle bilo bolno že predno je prišlo v zavod. Zato pa je »Lavoratore« v pravem pomenu besede pobesnel in objavil 2. t. m. članek, ki je res tako nepreviden, da ga je le strast morala narekovati. Napada »Piccola«, pravi, da v njem živi »meznarska duša« in da je s svojim pisanjem »farjem« omogočil braniti se. Svoj članek pa končuje »Lavoratore« sledeče: »Meznarij! (To je liberalci.) Vse bi bili lahko storili, če bi bili hoteli! Toda niste hoteli in nočete! Liberalci od »Piccola«, bolj in bolj vas spoznamo pri vsaki priliki! Ali je mogel »Lavoratore« boli odkrito povedati, da je bila gonja organizirana in da so »socialisti« upali, da se jim liberalci pridružijo? Spričo takega početja nimamo nobene druge besede, da ga primerno označimo, kot — kanalijske. Mislimo, da bodo tržaški katoličani in duhovščina mimo te podlosti lahko s preziranjem šli mirno dalje svoj pot.

+ Žrtve letošnjih vojaških vaj. Iz Dunajskega Novega mesta se o tamošnjih vajah poroča: Od domobranskega polka 14 iz Brna in 25. polka iz Kromeriza, ki se udeležujeta divizijskih vaj, je vsled velikanskih štrapcev več mož umrlo. 21. pr. m. se je rezervist Krtoček javil za bolnega. Polkovni zdravnik dr. Plavec je moža označil za zdravega, nakar je rezervist moral korakati dalje. Kmalu se je zgrudil in je na transportu umrl. Ravno tako se je zgodilo drugemu rezervistu. Rezervisti se ne upajo javiti zdravniku svoje bolezni, ker jih zapro, ako jih zdravnik ne spozna ali noče spoznati za bolne. — 1. t. m. so vojak v Hoch-Wolkersdorfu napravili pohod 52 kilometrov. Zgrudilo se je 80 vojakov. Mnogo vojakov so morali poslati nazaj na dom. Hrana je slaba. — V Oseku je pri vajah zbolelo več vojakov, eden pa je umrl. Vse te vesti se potrjujejo. — Iz Velikovca se poroča od čisto zanesljive strani: Z vojakov se postopa živinsko. Dostikrat ne dobijo skozi 24 ali 48 ur nič drugega kot črno žlobudro, kateri pravijo, da je kava, in vzlic temu morajo cel čas korakati, se vaditi, prenočiti pod milim nebom, vaditi ponoči in povrh tega je vedno tudi kak alarm. Četam, ki so kantonirale v Deutschlandsbergu, se je sledeče godilo: 26. avgusta so vojak odkorakali proti Eibiswaldu in so morali čez visoko goro Radl. Predno so šli čez goro, je bil počitek. Nekaj bataljonov si je skuhalo menažo — juho in meso, — drugi pa niso mogli kuhati, ker, kakor ponavadi pri vajah, ni bilo trena z lonci, zato so jedli vojak slanine, klobase ali kruhe, seveda tisti, ki so kaj tacega imeli s seboj. Lezli so potem na goro in ond prenočili: spali pa niso nič, ker so čakali na »sovržnika«. Dne 27. avgusta je zbolelo poltisoč vojakov, 70 se jih je zgrudilo, 7 umrlo, kakor se je že poročalo. Vzlic temu so prenočili ta dan še na prostem in so dobili menažo šele zvečer. Dne 26. zvečer in 27. jutraj so seveda dobili črno »kavo«, 28. ni bilo počitka, ampak morali so korakati do sv. Pavla v Labudski dolini, kjer so šele zvečer dobili svojo večerjico. Tudi niso vsi prenočili na podih, ker ni bilo prostora, ampak na prostem. Tudi na tem pohodu se je mnogo mož zgrudilo, 29. je bil počitek, seveda so morali vojak pol dne čistiti svoje monture in puške, pri nekaterih bataljonih so celo morali eksercirati! 30. je bila velika vaja. Cel dan niso nič jedli, šele zvečer se je skuhalo menaža, 3. korni topniški polk iz Gradca, da ta dan sploh ni nič večerjal, ker je tren z lonci prišel šele 31. jutraj! — Ali je kaj komentara treba? Na vojnem ministrstvu so »N. Fr. Presse«, ki se je zelo zavzela za vojaške odgovorili, da se je uvedla »preiskava«, da so vsi maroderji povečini že

»okrepani« in da to ni nič nenavadnega, da se pri forsiranih pohodih rezervisti zgrudijo. — Modrim gospodom pri zeleni mizi bodi povedano, da ako mislijo s takimi vajami vojaštvo preizkusiti za vojsko in utrditi, se zelo motijo. Kaj pa bo v vojski, ako bodo moštvo tako neusmiljeno gnali proti sovražniku brez prave hrane in počitka? To bo sovražnik vesel takih vojakov, ki se vlečejo po cesti, glave sklonjene k tlom, vsi mokri od potu, oči od prahu zastrite, lačni, topi, s pekočimi nogami in komaj čakajoč, da se zgrudijo v travo, si odpnejo nahrbtnik od telesa in brez sape in napolzvestni obležijo! Kako bodo ti vojaki streljali? Saj se za strel zahteva po današnjih strelnih predpisih taka preciznost, za katero je vstanu samo čil človek, ne pa nadložen, bolan in naveličan vojak, ki ima za seboj 50 kilometrov, v želodcu pa konzervirano kavo. Ako gospodje hočejo imeti zares vojski približno podobne vaje, naj vsaj vojaške tudi tako prehranijo kakor v vojski! Zdi se, da so poslanci brez izjeme proti vojaški upravi preveč prizanesljivi. Ako kak socialni demokrat vloži interpelacijo zaradi kakega trpinčenega vojaka, se malokdo zanjo zmeni in nekateri jo imajo celo za demonstracijo. Treba bo enkrat prijeti v roko vse reglementarne določbe od kraja, vse one določbe, ki pravijo, da se mora pri vsaki vaji imeti oziroma na zdravje moštva in na material (»Schonung von Mann und Material«) in potem pošteno prijeti vojaško upravo, ki drugače govori pred parlamentom, drugače pa pusti delati z vojski v praksi. Vprašamo gospode le še nekaj: Zakaj se častniki pri teh forsiranih pohodih ne zgrudijo? Zato — ker nimajo treba čakati na tren za kotle, ampak ker imajo pri vajah, dasi ne vedno ob isti uri, svoj obed, svojo »Messe« in sicer nič manj obilno kakor v garniziji. Mislimo, da noben preblagorodni zadritega ne bo užaljen.

— **Nesreča.** Včeraj se je pri novi cerkvi v Prečini utrgalo cementno podstrešje in podrla oder. Pri tem je bil ubit neki zidar, deklica Picelj pa smrtonovano ranjena.

— **»Nesreče« na Brezjah.** V »Narodnem« uredništvu bi radi fabricirali par velikih nesreč na Brezjah. Že včeraj smo konstatirali, da kljub velikanski množici ni bilo nobene posebne nesreče. Danes nam cerkveno predstojništvo na Brezjah poroča: Razun nekaj brezpomembnih oslabljenj si je izvil nogo v členu nekni mož iz Štajerskega. Le-ta je prosil, ker sam ni mogel priti v cerkev, da je prejel sv. obhajilo v gostilni, pred katero se mu je nesreča pripetila.

— **Postojnski Arko in tifus.** Pod tem naslovom si je dovolil ata Arko malo šalo, ko je poslal popravek v »Slovenca«. Vprašali smo istega pred dnevi, zakaj da je bil naznanjen oblasti, če je bilo resnično pri njem vse v redu!? Ker pa ata nimajo časa, da bi odgovorili ter tudi ne časa, če so vabljani priti kot deželni poslanec na komisijo radi vodovoda, oziroma se oprostiti, si drzujemo mi mesto njega povedati javnosti, da so bili gospod deželni poslanec itd., itd., ata Arko obsojeni pri politični oblasti radi zadnjih naznanjenega in ožigosanega postopanja in kaznovani na 100 K zato, »ker je bilo vse tako lepo v redu!« Gospod ata, ali bodete poslali še en popravek?

— **Slov. katol. izobraževalno društvo pri sv. Lenartu nad Škofjo Loko** je priredilo v nedeljo 1. septembra veselico. Na sporedu je bil kratek nagovor, petje in dve burki. Udeležba je bila velika, uspeh prav povoljen. Posebno kmet v komičnem prizoru »Kmet in fotograf«, je napravil obilo smeha.

— **Strela je udarila v cerkev** med službo božjo v Gorjanskem nad Nabrežino. Vsi ljudje ki so bili v cerkvi, so popadali omamljeni na tla vsled zračnega pritiska. Strela je ubila 21 let staro Rozalko Petelin.

— **Šola za trafikantje in loteristke.** — Osrednja zveza trafikantov namerava osnovati šolo za trafikantje, na katerih bodo poučevali izkušeni prodajalci tobaka.

— **Mladenci iz Marjine družbe** v Loškem potoku so minulo nedeljo priredili gledališko predstavo v stari šoli. Sodelovalo je vrlo pevsko društvo »Glas« iz Sodražice. Ljudi je bilo vse polno. Z vspehom so mladenci lahko prav zadovoljni.

— **Šolske stavbe.** Razširili bodo prihodnjo pomlad ljudsko šolo na Savi in v Mavčicah v dvo- oziroma tri-razrednice, vsled tega tudi poslopji.

— **Maševanje iridentovcev.** Za veliko slovensko manifestacijo v nedeljo so se tržaški iridentovci s pomočjo soc. demokratov jako zavratno pod okriljem noči maševali. Bombardirali so zvečer pol ure slovensko društveno krčmo pri Sv. Jakobu. Napad je trajal pol ure, stekla na krčmi so razbita, zid poškodovan, trije Slovenci in en politični komisar so ranjeni.

— **Vulkanska tla na Hrvaškem.** V Ješevu okraj Dugoselo, so kopali kmetje studenec. Nakrat švigne iz globine ogenj. Plamea se je opetovano pokazal.

— **Za obnovo vinogradov v Dalmaciji** je vlada podelila raznim občinam podporo v skupnem znesku 6.300 kron, občina Benkovac pa dobi vrhu podpore še 200.000 ključev brezplačno.

— **K slavnosti na Brezjah** se še poroča: Pri tihi maši, ki se je brala v šotoru na prostem mej pontifikalno mašo, je izborna pel cerkveni pevski zbor s Koroške Bele.

— **Ogenj.** V noči od 1. na 2. septembra je pogorel pod posestnika Murnika na Brezjah, mogoče vsled neprevidnosti kakega tam prenočujočega romarja Posestnik je bil zavarovan.

Štajerske novice.

Š Shod slov. Kmečke zveze za Štajersko v Jurkloštru v nedeljo 1. septembra popoldne je obilni udeležbi 400 kmetov iz Jurkloštra, s Planine, z Razbora, od Št. Lenarta in Sv. Miklavža ter iz Lokavca izborni uspel. Govorila sta drž. poslanec dr. Benkovič in g. Premrou iz Ljubljane. Kmetje so se zlasti zgražali nad postopanjem učitelstva radi šolskih zamud in pri preiskavi zoper Jurklošterčane radi šole. Predsedoval je gosp. župan Kajtna; osnoval se je krajni odbor Kmečke zveze. Shod se je vršil mirno.

Š **Wratschko v preiskavi.** Iz Gornje Radgone se nam piše: Slavno propadli načelnik gornjeradganskega okrajnega zastopa, Franc Wratschko, je v sodniški preiskavi radi podkupovanja pri zadnjih okrajnih volitvah. Ti preklicani Slovenci, ki ne dajo miru!

Š **Ravnatelj Jošt zamorca pere.** Pretečen teden nam je Jošt poslal popravek in trdil, da ni odpustil nekega uradnika, ker je pisal pismo vikariju Gorisčku, ampak je tisti uradnik sam izstopil pred časom iz službe, da je naredil prostor svojemu nasledniku. Radovedni smo, kakšen je tisti naslednik, ki potrebuje cel teden, da svoj prostor zasede. Ali mogoče Jošt skozi svoja črna očala tako hudo pogleda novega uradnika, da potrebuje ta cel teden, preden pride k sapi? Izgovor je dober, če je tudi iz trte zvit, kaj ne g. Jošt? Naslov na pismu, katero vam je uradnik pisal, vas je tako razjezil, da ste takoj prihodnji dan dali osupnjenemu uradniku odpustnico in niste imeli časa mu napraviti spričevalo. Bili ste tako razburjeni, da še datuma niste zadeli, ampak ste zapisali namesto 4. avgusta, 4. julija.

Š **Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju** je začela danes 3. t. m. uradovati. Zanimanje za njo je splošno. Včeraj je bila pri sv. Jožefu nad Celjem sv. maša za uspešno delovanje novega zavoda. Sv. maše se je udeležil odbor. Bog daj svoj blagoslov!

Š **Goljufi v Laškem prijeti.** Poročali smo v soboto o goljufiji v Laškem, ko so izplačali nad 41.000 kron namenjenih neki zagrebški tvrdki za dobavo lesenih železniških pragov. Policija je dognala, da sta sokriva goljufije 2 železniška uradnika in pa neki uradni sluga. Aretirani so, uradni sluga Pohle, 36 let star, oženjen in oče treh otrok, ki stanuje na Dunaju, bivši uradnik Južne železnice Karol Engelman in 31letni asistent Josef Schönthoner, ki so izvršili predrzno sleparijo.

Š **Izpremembra pri č. o. minoritih v latvinski škofiji.** O. Pij Vakoli ostane v Št. Vidu v Halozah za kaplana in kateheta in vodjo dekliške Marijine družbe.

Š **Častno svetinjo** za 40letno zvesto službovanje je dobil Ivan Rebolj, hlapec v uršulinskem samostanu v Škofji Loki.

Š **Grad Lemberg pri Dobrni** je kupil g. Berdajs, veleposestnik na Savi ob Južni železnici.

Š **Prememba posestva.** Gostilno pri jelenju v Celju je kupil gostilničar g. Katsch iz Maribora. Dosedanji gostilničar »pri jelenju« g. Koštomaj se preseli na svoje posestvo pri Sv. Juriju ob Južni železnici.

Ljubljanske novice.

Ij **Slavnost na pokopališču.** Pevsko društvo »Ljubljana« se je dostojno oddolžilo spominu svojega ustanovnika in nepozabnega pevca gosp. Slav. Polaškega. Postavilo mu je na pokopališču lep spomenik, umetno delo kamnoseškega mojstra g. Finžgarja ter spomenik v nedeljo popoldne slovesno odkrilo. Na pokopališču se je zbralo ob okrašenem grobu obilno občinstvo. Močan pevski zbor »Ljubljane« je pod velespretnim vodstvom svojega kapelnika g. Bajuka dovršeno zapel dve pesmi »Beati mortui« in »Blagor mu«, društveni predsednik g. Šturm pa je imel

krasen nagrobni govor, ki je marsikomu privabil solzo v oči. Dame so položile na grob dragocen šopek s trobojnimi trakovi. Slava Polaškemu spominu, slava pa tudi »Ljubljani«, ki tako lepo slavi spomin svojega zvestega pevca, moža pošteniaka zlatega značaja, kateri naj se vedno zbirajo okolu zastave »Ljubljane«.

Ij **Ljubljanski sejmi po novi uredbi.** C. kr. deželna vlada za Kranjsko je z razpisom z dne 22. julija 1907 dovolila mestni občini ljubljanski v smislu sklepa občinskega sveta z dne 5. julija 1904. leta, da se namesto dosedanjih letnih in živinskih sejmov in letnih sejmov za blago, ki se v bodoče popolnoma opuste, vršijo živinski vsako sredo. Ako je v sredo praznik, pade semenj na delavnik poprej. Na te živinske sejme je dopuščeno prignati naslednja živinska plemena: a) govejo živino in sicer: bike, vole, krave, junce, teleta in telice; b) kozle, koze in kozličke; c) ovne, kostrune, ovce in jance; d) prašiče; e) prvo sredo vsakega meseca je dopuščeno poleg navedene živine prignati na trg tudi konje. Dogon oziroma prodaja negodnih telet kot klavne živine, je prepovedan. Prvi živinski sejem je jutri v sredo, dne 4. septembra 1907.

Ij **Župni urad šentjakovski** se je začasno preselil v hišo Kranjske hranilnice na Sv. Jakoba trg št. 1 (Virantova hiša), l. nadstropje. Kakor je upati, bode prihodnjo zimo novo župnišče že uporabno za duhovščino.

Ij **Sulci v Ljubljani.** Ne samo v Savi, tudi v Ljubljani so dobili lepi sulci. V četrtek v jutro jih je nekdo iz Ljubljane vzel pet do 6 kg težkih.

Ij **Dva ponesrečenca umrli.** V deželni bolnišnici je umrl delavec Jakob Ardigal, o katerem smo poročali, da ga je na Poljanski cesti neki neznaec udaril. Umrli je tudi Tomaž Intihar, katerega je pri sv. Trojici poškodovala mlatilnica.

Ij **Pevska zveza moravskih učiteljev**, broječa 50 pevcev, namerava prirediti meseca decembra koncerta v Ljubljani in v Zagrebu.

Ij **Prememba posesti.** Pekovski mojster g. Jernej Janša je prodal svojo hišo na Bregu za 40.000 kron pekovskemu mojstru gospodu Trčku.

Ij **Cinematographe theatre francais** nam poroča, da je vstopnina k predstavam 40, 30 in 20 v.

Ij **Seja »Slovenske krščansko - socialne zveze«** se vrši v četrtek točno ob osmi uri zvečer!

Razne stvari.

Vezuv je pričel zopet delovati. Reka lave teče v smeri proti observatoriju. Semintja obdaja Vezuv oblak pepela. Prebivalstvo okolu Vezuva je v strahu.

Trgovina z dekleti. »Nepsava« poroča iz Peterburga: Peterburška policija je v Vosenovskimi ulici pri preiskovanju neke hiše našla v kleti zaprtih 50 deklet. Moški, ki so bili poleg, so trdili, da se vrši tajno žensko zborovanje. Policija pa je konstatirala, da so dekleta iz Ogrske in Poljske in da so namenjena za tolerančne hiše. »Strana« zahteva, da naj se ruska in avstrijska vlada domenita glede na skupno postopanje proti temu nesramnemu trgovanju.

Tifus v ječi. V trierskem okrožnem sodišču je med jetniki izbruhnil legar. 60 jetnikov je zbolelo.

Štrajk v Antwerpnu. Tu je prišlo med štrajkujočimi delavci in tujimi delavci do krvavega spopada. Vojaštvo je zaprlo 30 delavcev, ki so plenili. Meščanstvo podpira štrajkovec. Angleški delavci so jim poslali 50.000 gld.

Napad na trafikantirjo. Na Dunaju je prišel v trafiko 73-letne Ane Schrotz mlad človek ter zahteval svalčice. Ko mu je starka dajala cigarete, jej je vrgel v oči peska ter jo sunil, da se je nezavestna zgrudila na tla. Medtem pa je odprl predal za denar, a dobil ni več nego 40 vinarjev drobiža, ker je Schrotz nekoliko prej menjala, nato pa zbežal. Starka je bila tako prestrašena, da niti na pomoč ni mogla klicati ter so jo našli kupovalci nezavestno v prodajalnici na tleh. Ropar je prišel že preje k njej ter jo vprašal, če ima mogoče kake napise za popraviti; četrte ure pozneje je prišel ter jo napadel.

Kmečki fant in komtesa. V Revalu je kmečki fant Andraszik odpeljal hčer tamošnjega veleposestnika grofa Pongracza v neko sosednjo vas. Mladi parček se je kmalu nato vrnil ter nastanil v bližnji vasi. Vsi poizkusi, ločiti mlado komteso od njenega ljubimca, so bili brezuspešni. Tudi ponudba velike apanaže, s katero naj bi se umaknila v Ameriko, niso nič izdali.

Kopniški stotnik v Havru. V Havru se je pojavil »višji nadzornik iz Cherbourga«, ki je

često obiskoval v luki usidrane torpedovke ter odrejali celo vaje. Cel njegov nastop je kazal, da je mož strokovnjak. Med pomorščaki je bil jako priljubljen, kajti hodil je v navadni mornarski obleki ter odpustil vse naložene kazni. Se-le štiri tedne potem, ko je izginil, je mestni prefekt prišel na to, da je bil »višji nadzornik« pretkan goljuf.

Državn. poslanec agent za izseljevanje. Gališko namestništvo svari po naročilu ministrstva za notranje zadeve delavce, naj se ne poslužujejo pri izseljevanju državnega in deželnega poslanca Tomaža Szajerja v Rze-zowem.

Železniška nesreča v Ameriki. Pri Charlestonu sta zadela dva vlaka. Mrtvih je 13 oseb in veliko je ranjenih.

Podrla se je cerkev v Borgomaneru na Italijanskem. Zgradili so jo pred 70 leti in je stala stavba milijon lir. Boje se, da je izgubilo več tuincev ob nesreči življenje.

Carinsko goljufijo so odkrili na pariški postaji San Lazare. Neki višji uradnik je popravil v knjigah številke na korist tvrdke Mary & Cie. Škode ima carinska uprava en milijon lir.

Telefonska in brzojavna poročila

VOJNO MINISTRSTVO DEMENTIRA.

Dunaj, 3. sept. Vojno ministrst. izjavlja, da onih slučajev smrti in obolenj, o katerih je časopisje poročalo, ni bilo n. pri vojaških vajah na Koroškem, niti pri vajah dunajske divizije. Nekaj vojakov je pa pri velikih vajah marodnih.

LAŠKA DEMONSTRACIJA V TRSTU.

Trst, 3. sept. Včeraj zvečer se je zbralo več liberalcev, »socialistov« in mazzinianskih svobodomislecev, ki so po Boschettu, Chiozzi in Aquedottu demonstrirali proti Slovincem za »talijanski Trst«. Policija jih je razgnala, 25 zaprla, od katerih je že 24 dobilo večje ali manjše kazni. »Piccolo« napoveduje Slovincem velikansko vselitalijansko demonstracijo, češ, meščani so že siti vednih provociranj od slovenske strani.

SLOVENSKE MANIFESTACIJE V ITALIJANSKI POSLANSKI ZBORNICI.

Rim, 3. sept. Znani iridentovec Salvatore Barzilai, italijanski državni poslanec, je interpeliral ministra za zunanje zadeve, Tittonia, zaradi sestankov v Ischlu in na Severniku ter zaradi nemirov v Trstu, »provociranih od Slovencev«, ki so baje »na cesti na Občino napadli avtomobil, v katerem je sedel italijanski podkonzul ter ga s kamenjem zadeli«. — V Trstu o slednji stvari ni prav nič znane-ga in je cel dogodek pognal zgolj v Barzila-jevi domišljiji.

STRELIVO IZ AVSTRIJE ZA MAROKO.

Trst, 3. sept. »Piccolo« prinaša iz Reke sledečo vest: »Danes (2. t. m.) se je vkrcalo na parnik od oseb, pripadajočih avstrijski armadi, več vagonov streliva, namenjenega v Tanger. Ko je oblast hotela intervenirati, je parnik že odplul.

VLADA PROTI SPLOŠNI IN ENAKI VOLIVNI PRAVICI ZA DEŽELNE ZBORE.

Zad., 3. sept. Te dni je vlada dalmatinskemu deželnemu odboru poslala odgovor na predlog poslanca Trumbiča, stavljen pred dvema letoma, ki zahteva za dalmat. deželni zbor splošno in enako volivno pravico. Vlada pravi, da je proti njej iz znanih razlogov ter da je samo za kurijo, izvoljeno na podlagi splošne in enake volivne pravice.

POLOŽAJ NA REKI.

Reka, 3. sept. Na poziv guvernerjev je došel sem bataljon Jelačićevega polka iz Karlovca. Pričakovati je velikih nemirov. Oblast je razveljavila vsa orožna dovoljenja. Hišna vrata morajo biti prej zaprta. Slične odredbe so izdane za Sušak. Po mestu hodijo vojaške patrulje.

DVA GENERALA UMORJENA.

Moskva, 3. sept. V okraju Černikov so revolucionarji umorili generala Gurko, njegovega brata, ki je tudi general in njegovega sina. Morilci so pobegnili.

MAROKO.

Paris, 3. sept. Položaj v Masaganu je jako kritičen. Trije kolonialni polki in polk rezervistov Sudancev so pripravljeni za odhod v Maroko. Ena vojna ladja v Toulonu je dobila povelje, da odplove pred Tanger.

Tanger, 3. sept. Vsi gorski rodovi so se združili z Rajzulljem, katerega moč vedno bolj narašča.

Rim, 3. sept. Belcredi brzojavlja »Tribuni«, da vzlic dementijem Francozov vlada med Evropejci v Tangerju velika panika in da vse beži iz mesta.

Prva domača slovenska pivovarna G. Auerjevih dedičev

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12

Štev. telefona 210.

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborne

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

**Podružnica
v Spljetu.**

**Delniška glavnica:
K 2.000.000.**

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani, Stritarjeve ulice šte. 2 :

obrestuje vloge na knjižice in v tekočem računu od dne vloge do dne vzdiga po 4 1/2 %.

Rentni davek plača banka sama.

Sprejema zglasila za subskripcijo deležev snuječe se »Hoteleško družbe z omenjeno za-vezo Triglav« po kron 500.—, 1.000.—, 5.000.— in 10.000.—.

**Podružnica
v Celovcu.**

**Rezervni fond:
K 200.000.**

Zahvala.

Povodom bolezni in smrti našega iskreno ljubljenega soproga ožir. očeta, starega očeta, brata itd., gospoda

Fran Bergant-a

zasebnika in meščana

izrekamo tem potom najsrčnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom za izkazano sočutje in tolažbo, kakor tudi za časteče mnogobrojno spremstvo ob pogrebu. Osebito se zahvaljujemo izredn. trudu zdravnika g. dr. K. pl. Foedransperga, ki je skozi sedem let požrtvovalno lajšal bolečine dragemu preminulemu, dalje županu in drž. poslancu g. Ivan Hribarju, gg. občinskim svetnikom, gg. magistratnim uradnikom in vsem onim, kateri so predragemu ranjčega spremlili k večnemu počitku ter vsem, ki so nepozabnemu pokojnemu darovali prekrasne vence.

V Ljubljani, 3. sept. 1907.

1975 1-1

Žaljuči ostali.

Izjava.

Za mojim sinom Josipom Hrovatom nisem plačevalec, kar on dolga na moje ime napravi.

Kamna gorica, 1. sept. 1907.

Ignacij Hrovat

1959 2-2

mesar.

Dve gospodični

se vzameta na hrano in stanovanje po jako nizki ceni na **Dunajski cesti št. 23 v pritličju.**

1902 3-3

Pekarija

v novo zgrajeni hiši na Selu, občina Moste, blizu nove kemične tovarne se **takoj odda.** Več se poišče pri E. Predovicu, Ambrožev trg št. 7.

1900

1915 6-5 Več spretnih

mizarskih pomočnikov

za stavbena dela se takoj sprejme v trajno delo.

„Prva kranjska mizarska zadruga“ v Št. Vidu nad Ljubljano.

Iščem izurjenega mesarskega pomočnika

kateri zna govedino, drobnico in prešiče izdelovati. — **Ig. Hrovat,** mesar v Kamni gorici.

1959 2-2

Zanesljiv in trezen starejši

oskrbnik

ki se na kmetijstvo in knjigovodstvo dobro razume, zna ravnati s stroji in je zmožen slovenskega in nemškega jezika, dobi takoj na večjem posestvu službo. Več pove upravništvo „Slovenca“.

1938 4-2

Išče se

1931 3-2

strojni ključar.

Reflektantje naj se osebno predstavijo pri predstojništvu o. kr. tobačne tovarne v Ljubljani.

Izdajatelj: Dr. Ignacij Zitnik.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani

je sprejela s 1. septembrom t. l. sledeča dela v komisijsko zalogo:

Wolf-Cigale, Deutsch-slovenisches Wörterbuch. Laibach 1860. 2 zvezka. XIII + 2012 strani. Znižana cena, broš. K 5.—, vez v 1/2, usnje K 10.—.

Wolf-Pleteršnik, Slovensko-nemški slovar. Ljubljana 1894/5. XVI + 883 + 998 + IX strani, 2 zvezka. Znižana cena, broš. K 16.—, v 1/2, usnjatih vezavah K 22.—.

Verhovec, I. Professor, Die wohlöbl. landesfürstl. Hauptstadt Laibach. Kulturhistorische Bilder aus Laibachs Vergangenheit. Laibach 1886. Mit 1 Plane der Stadt Laibach vom J. 1745. — 213 strani. K 2'50. Izborna kulturno-zgodovinsko delo, do sedaj še malo znano, ker je izšlo v samozaložbi pisateljevi.

Verhovec, I. profesor, Dve predavanji o ljubljanskih pokopališčih. Ljubljana 1901. 23 strani, K —'60.

Vrhovec, I. Professor, Die Pest in Laibach. Nach Archivalien des Laibacher Stadtarchivs. Laibach 1899. — 33 strani. K —'60. — Der schwäbische Chronist Burghardt Zink und eine interessante Schule zu Reifnitz in Unterkrain. Laibach 1900. — 16 strani. K —'60.

Sohumi, Fr., Urkunden- und Regestenbuch des Herzogtums Krain. I. Band. 777—1200. Laibach 1882/3. — 210 strani. Znižana cena. K 2'50.

— II. Band. 1200—1269. Laibach 1884 u. 7. — 470 strani. Znižana cena. K 2'50.

Sohumi, Fr., Archiv für Heimatkunde. Geschichtsforschungen, Quellen, Urkunden und Regesten. I. Band. Laibach 1882/3. VIII + 338 strani. Znižana cena. K 2'50.

— II. Band. Laibach 1884 u. 7. III + 393 strani. Znižana cena. K 2'50.

Kos, dr. Fr., Gradivo za zgodovino Slovencev v srednjem veku. I. knjiga (I. 501—800). Ljubljana, 1903. LXXX + 416 strani. K 8.—.

— II. knjiga (I. 801—1000). Ljubljana, 1906. LXXXIV + 514 strani. K 10.—.

Sveto pismo stare in nove zaveze z razlaganjem poleg nemškega, etc. Ljubljana, 1856/7 6 zvezkov. Znižana cena K 12.—, vezano K 22.—.

Kržišnik, Jos., Zgodovina horjulske fare. Ljubljana, 1898. — 237 strani. K 1'20.

Lavrenčič, Zgodovina cerkljanske fare. Ljubljana, 1890. — 160 str. K 1'60.

Lavtižar, Jos., Zgodovina župnij in zvonovi v dekaniji Radolice. Ljubljana, 1897. — 148 strani, karton. K 1'60.

— Cerkev in zvonovi v dekaniji Kranj. Ljubljana 1901. — 312 strani. K 2'50.

— Zgodovina župnij v dekaniji Kranj. I. zv.: Kranj. Ljubljana, 1898. — 50 strani. K —'60.

— Med romanskimi narodi. Spomini iz Italije, Španije, Francije in Švice. Ljubljana, 1901. — 211 strani. K —'80.

Novak, Jos., Zgodovina brezoviške župnije. Ljubljana, 1907. — 226 strani. K 2.—.

Verbajš, Anton župnik, Zgodovina kamnogoriške fare. — K —'80.

Žun, Valent, Osebna dohodnina. Četrto poglavje zakona z dne 25. okt. 1896, števil. 220 drž. zak., o neposrednih osebnih davkih s pojasnili etc. in raznimi vzorci. Kranj, 1905. — 104 strani. K 1'20.

Dalje priporočamo:

Leposlovna knjižnica:

I. zvezek: Bourget, Razporoka, Roman. K 2.—, eleg. vez K 3.—. II. zvezek: Turgenjev, Stepni kralj Lear. Povest. — Stepnjak, Hiša ob Volgi. K 1'20, eleg. vez. K 2'20.

III. zvezek: Prus (Alex Glowacki), Straža. Povest. K 2'40, eleg. vez. K 3'40.

IV. zvezek: Dostojevski-Levstik, Ponizani in razžaljeni. Roman. K 3.—, eleg. vez. K 4'20.

Ljudska knjižnica:

1. zvezek: Znamenje štirih. Londonska povest. K —'60.

2. zvezek: Dostal, Darovana. Zgodovinska povest iz dobe slovanskih apostolov. K —'60.

3. zvezek: Sienkiewicz, Jernač Zmagovač. Povest. — Achleitner, Med plazovi. K —'60.

5. zvezek: Senoa, Zadnja kmečka vojska. Zgodovinska povest iz leta 1573. K 1'60.

6. zvezek: Finžgar, Gozdarjev sin. Povest. K —'20.

1. in 2. zvezek, vezan v platno, K 1'80. — 3. in 6. zvezek, vezan v platno, K 1'40.

Medved, Ant., Poezije. Ljubljana, 1906. 262 strani. K 3'80, eleg. vez. K 5.—.

Silvin Sardenko, Roma. Poezije. Ljubljana, 1906. 116 strani. K 2.—, eleg. vezan K 3'20.

Šašel, Iv., Bisernice iz belokranjskega narodnega zaklada I. Ljubljana, 1906. VIII + 332 strani. K 2.—.

Ker je knjigarna svoje dosedanje prodajalniške prostore zelo razširila in krasno uredila, ter zalogo v vsakem oziru izpopolnila, ima posebno knjige slovenskega knjigotržja, dalje učne knjige za vse šole, kakor tudi drugojezične knjige vseh strok vedno na razpolago; knjige, ki se v knjigotržju nič več ne dobijo, so na prodaj po nizkih cenah v obsežnem antikvarijatu, ki je združen s knjigarno. Antikvarjatski katalog je na razpolago; splošen imenik slovenskih knjig pa je v tisku in se bode na zahtevo razpošiljal s 1. oktobrom t. l. brezplačno. Naročila, ki nam dojdejo pred tem dnevom, si zabilježimo.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Tisk »Katoliške Tiskarne«.

SODARJI za sestavo cementnih sodov, se sprejme proti dobri plači. Stave sodov se izlahka priuče le nekoliko izurjeni ljudje in zasluži izučen delavec vsak dan v akordu 5 kron. Ponudbe na cementarno Laško, Štajersko. 1969 2-1

MEŠARSKI VAJENEC

ki bi imel veselje do mesarske obrti, pošten in priden, se sprejme. Kje, pove iz prijaznosti upravništvo tega lista. 1968 1

Dve hiši na prodaj

Zaradi smrti posestnice gospe Hedvige Schulz prodala se bo

dne 18. septembra t. l.

prostovoljno na javni dražbi enonadstropna hiša št. 99

na glavnem trgu v Novem mestu, kjer se nahaja prostorna za vsako trgovino pripravna prodajalna. Pri hiši je tudi gozdna parcela v Rasnem. Izklicna cena 9300 kron.

Dalje 10 minut od Novega mesta blizu Božjega groba in deželne kmetijske šole na Ormu

vila z balkonom

prostornim pritličnim in prostornim podstrešnim stanovanjem z vodovodom v hiši. Tudi prostorna klet in obširen vrt je pri hiši. Izklicna cena 11.750 kron.

Ugodni dražbeni pogoji so na ugled pri c. kr. notarju g. dr. Pozniku v Novem mestu, kjer se bo ob 9. uri tudi dražba vršila. 1961 3-1

Pošten, priden, ročen

19 9 7

mesarski pomočnik

kateri se na razsekavanje dobro razume, kakor tudi pri telelih in prešičih vsega dela vajen

se sprejme s 1. oktobrom.

Kje, pove iz prijaznosti upravništvo tega lista.

Zelo dobro vpeljana

žganjekuharija

v bližini Ljubljane, z mnogo odjemalci se radi rodbinskih razmer takoj ugodno proda. Denarja je potreba 12—20.000 fl. Ponudbe pod „Priloznost 224“ na upravo „Slovenca“. 1838

Ročni katalog za katehete

1939 3-2

s koledarjem za l. 1907-8 za 250, 350, 450 in po zahtevi tudi za več učencev za ceno K 1'50, 1'70, 1'90 in višje, po pošti 10 do 20 vinarjev več, je izdala tiskarna A. Krajec nasl. v Rudolfovem.

Kleparski pomočnik

dobi takoj delo pri G. Bocaku v Trzinu, Gorenjsko. 1937 3-3

Postrežnica

se sprejme. Florijanske ulice 23, I. nadstr. 1936 3-3

V najem se odda pritlično stanovanje

z vsemi pritliklinami. Okrog hiše je sadni vrt. — Več se poišče v Dravljah 10. 1944 3-3

Odgovorni urednik: Mihael Moškerc.